

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 34/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2002 predbežne prerokoval návrh A. M., bytom P., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. K. P., M. R. Štefánika 165, P. B., ktorým namietal porušenie jeho základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici z 30. júna 1980 sp. zn. 7 C 166/77 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. februára 1981 sp. zn. 16 Co 411/81, a takto

r o z h o d o l :

Návrh A. M. **o d m i e t a** pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 1. februára 2002 doručený návrh A. M. (ďalej len „navrhovateľ“), a 4. marca 2002 bolo ústavnému súdu doručené upresnenie tohto návrhu, ktorým navrhovateľ namietal porušenie jeho základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici z 30. júna 1980 sp. zn. 7 C 166/77 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. februára 1981 vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Co 411/81 o určenie choroby z povolania a o náhradu škody.

Navrhovateľ vo svojom upresnenom podaní navrhol, aby:

„Ústavný súd SR zrušil uvedené rozsudky v zmysle čl. 127 ods. 2 Ústavy SR, vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie, alebo aby priznal navrhovateľovi primerané finančné zadost'učinenie v zmysle čl. 127 ods. 3 Ústavy SR vo výške 880.000,- Sk, ktorá zodpovedá čiastke, ktorú si navrhovateľ v pôvodnom konaní uplatňoval, spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojim rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojim rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa ods. 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z návrhu vyplýva, že navrhovateľ namietal porušenie jeho základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici z 30. júna 1980 č. k. 7 C 166/77-114 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. februára 1981 (správne 1982) sp. zn. 16 Co 411/81 vydaným v konaní o určenie choroby z povolania a o náhradu škody. Tieto rozsudky nadobudli právoplatnosť dňom 29. marca 1982.

Ústavný súd bol konštituovaný zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Tento zákon nadobudol účinnosť dňom vyhlásenia, t. j. 15. februára 1993, a neobsahuje ustanovenie o spätnej pôsobnosti. Preto ústavný súd nemá právomoc skúmať a rozhodnúť o porušení individuálnych práv a slobôd, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom (mutatis mutandis I. ÚS 3/97, I. ÚS 19/00 atď.).

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2002